

**Vota gratulatoria a popularibus dicata,
publicae inaugurationi pietate ac doctrina clari
D. Ulrici Huber**

**J.U.D. ad publicam eloquentiae professionem evocati,
magnaque cum pompa in eadem confirmati pridie kal.
decembr. 1657**

bron

*Vota gratulatoria a popularibus dicata, publicae inaugurationi pietate ac doctrina clari D. Ulrici
Huber. Johannes Wellens, Franeker 1657.*

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/_hub001hube01_01/colofon.htm

© 2005 dbnl

[Non Ego crudeles nunc eructabo dolores]

Non Ego crudeles nunc eructabo dolores,
 Fataque *Parcarum* perniciosa canam.
 Nec *Paphium* referam puerum, laetosque *Hymeneos*,
 Nec quid in hac vita Matia facta queant.
 Arma virosque *Maro* celebret, tenerasque puellas
 Foemineosque ignes *Naso poëta* canat.
 Nuntia praeclari stupidum me fama *Magistri*
 Nunc monet incultam sollicitare Chelyn.
 Versibus Adventum paucis decorare celebrem,
 Votaque carminibus sicce referre meis:
 Salve lux *Frisae*, *Musarum* gloria salve;
 Heu! tibi vix similem vidit uterque Polus
 Nosti etenim *Baldi* nodosas pandere rixas,
 Et Ciceroniacus stillat ab ore lepos.
 Graeca tenes, studio rimaris Sacra profundo,
 Et simul antiquis Clarus in Historiis.
Amstela Barlaeos jactet, *Groninga Sibyllas*,
Heinsiadasque canat *Leida* diserta suos.

Eja age carminibus semper celebrabere nostris,
Quisque tuum lepidi nomen in ore geret.
Te *Tartessiaci* resonabunt littora ponti
Stamina si tibimet longa trahat *Lachesis*.

Popularitatis ergo apposuit,
R. ELGERSMA, Leov. Fris.

Ad eundum.

Eloquium Romana bonum praeconia tradunt.
Eloquium nobis dulcis Hubere dabis
Tullius eloquii Romani maximus autor
Audiat, & docto flumine abundat Huber.
Ergo prout jactat Ciceronem Roma parentem,
Sic te Doctorem FRISIA nostra canet.
His, paucis bene vive, vale perdocte Licai
Frisiaci Doctor, vive & Hubere vale.

J. BRANTSMA. Leov. Fris.

Ad eundum.

NII Diu constans: placidam procellae
Asperant pacem tumidae marinam,
Turbines miscent freta, jactitatur.
    Fluctibus aequor.
More consueto, nebulis repulsis,
Aureae lucis solitus redire
Assolet splendor: lacrymosa deinde
    Laeta sequuntur.
Nuper *Acroni* ex abitu celebris
Damna percepit Frisicum Lycaeam,
Illius casus vehementis, Eheu!
    Causa doloris.
Noster è contra Sophiis HUBERUS
Anxium solvit dubio timore
Pectus: En, nostrum renitebit Hocce
    Sole Lycaeam.
Hoc caput nostris Frisiis petitum,
Hoc decus (quem anni juvenem vocabunt,
At senem virtus Sophiae) Franecra
    Excipe laeta.
Hunc colet justè studiosa turba.
Gaudii signum, sonus audiatur;
Docte, da plausum manibus: docenda
    Plaude juvenus.

Raptim dedit,
P. MILESIUS, Leov. Fr.

Aliud eidem.

O Phoebêe Lepos, & lux clarissima gentis
 Frisiadumóm, patriae laus columenque tuae.
 Friso, qui nostri decus es splendorque Lycei,
 Accipe, quid paucis haec mea dicta velint.
 Dicit Orestaeam tibi Musicus ordo salutem,
 Munus amicitiae, quod tibi debet, agit.
 Parturit Oceanus Phocas & grandia cete,
 Aligeras aether pascere gaudet aves.
 Praebet avellanas Corylus, dant robora glandes,
 Cervus amat fluvios, & juga montis aper.
 Diversos diversa juvant, tu castra secutus
 Musarum doctâ sedulitate paras,
 Quod tibi nunc curam & profitendi munia praelig;bet,
 Quò clarus fias, & tibi surgat honos:
 Tu Sulmonenses Peligna per arva colonos
 Visis, ubi genitus Naso poëta fuit.
 Nec peregrinus ades Patavinis sedibus hospes,
 Irrigat & cerebrum Tullius ipse tuum.
 Adde quod & placidos lunari tempore somnos
 Carpas, atque diusacra Falerna bibas.
 O juvenem nimium felici sidere natum!
 Cui tantùm noster Frisius ordo favet.
 Dummodò curetur tibi jam provincia, Spartamque
 Exornes, amplum nomen honore geres.
 Barlaeos Batavi jactent, tu Frisius HUBER
 Noster es, & sic exactus erit Frisius.

B. TITHAMA.

Lavrencrans.

*Ghevlochten ter eeren, vanden uytnemenden ende seer geleerden
HEERE, mijn HEER, ULRICUS HUBER, der beyde rechten Doctor,
So als hy met meer als gemeene pompe, wierde gehuldicht tot Professor
der welsprekenheyt in de wijdtberoemde ende vermaerde Vniversiteyt
van Franeker.*

WAer blijft nu 't old Atheen, wiens wijs heyt heeft geflonkert,
Als 't glinsterende licht? Haer glans is g'heel verdonkert:
Die eertijts was de roem, is nu geen eere weerd,
Door dien haer wetenschap is t'eenemael verheerd,
Als was sy in haer tijdt een breydel voor de Grieken,
En niet in 't gansche Rondt men vondt Atheens gelijken,
Nochtans hun groot verstandt besteegh maer d'eerste trap,
Van G'leertheyts hoogh Palleys; self met de minste stap
Kond'vorderen Atheen, om meerder te verkrygen,
Van nu voort aen dan moet sy van haer kennis swygen;
Om dat een ander Oord, geleege ver van daer,
Den Opper-gever mildt, geplaetst heeft boven haer.
Het is een Friesch Atheen, wiens krachten hooger steyg'ren
Jae tot den Opper-sael: wie sal met recht dan weyg'ren,
Haer onderdanigheyt, en tien-mael meerder lof,
Als oyt Atheen besat. Dus krijght dan Friesland stof
Om t' uytan danckbaerheyt en Tropheen op te rechten,
Aen d'Al-eerweerde Godt; daer nae om te gaen vlechten,
Een gulden Eeren-krans, door-weeven met Laurier,
Welk maeken sal een roem aen 's VADERS grootste sier,

Wiens hoofd bekranst men voert, met Lauren tot de Kroning:
Soo volgt naer deugd en moeyt, tersont een goe-beloning.

Meer door gonst als konst.
PRUDENTIA DAMNUM TENUAT.

[Wel hoe wat wonder is 't sal Roomen weder proncken]

*Wel hoe wat wonder is 't sal Roomen weder proncken,
Met schitterende voncken?
En spreiden wijdt en breedt zijn vlercken op ons neder
Door zijn gewijde veder?
Is Cicero niet doodt? Sal dan het Graff betreden
De pronck van onse steden?
Off is 't een Helden kindt, van Roomen uytgesprooten.
Wiens Zang-Godin begooten
Is door 't geleerde Sap van fixe Borger-vaders
Gerechtigheys bewaerders?
O neen! 't is noch Latijn, noch Grieck, noch iets van Roomen
In onse tijdt gekoomen;
Het is een Friesche stam, wiens luyster wil verciere
Dees eeuw met Zege-vieren:
Heer HUBERT uwen naem, met u geleerde tonge
Door deuchden ingedrongen
Heeft uytgewerckt een loff, gepurpert door cieraden
Van hoogh-geleerde daden:
Ick Hoop dat 't Friesche Atheen met u mach vrolick bloeyen
En dacht by dach aengroeyen:
Op dat d'Al-oude gloyr van Rom en Romeynen
Geen staedt-sucht kan verkleynen
Soo sal in 't Friesche landt selvs Roomen weder sweeven
En wy in Roomen leeven.*

V. SCHIERHUSIUS, SS.LL.Stud. Leov.Fr.